

افغانستان: د شکنجې په برخه کې کموالی، مگر لا هم اوږد مزل پاتې دی

کابل، د ۲۰۱۹ کال د اپریل ۱۷ مه - په افغانستان کې د شخړو اړوند توقیفیانو سره د چلند په اړه په وروستي رپورټ کې، چې نن ورځ ملګرو ملتونو خپور کړ، د ۲۰۱۶ کال راهیسې د شکنجو په قضیو کې د پام وړ کموالی ښیي مګر د هغه لور شمېر توقیفیانو په اړه اندېښنه شتون لري چې په پرلپسې توګه د شکنجې او بد چلند رپورټ ورکوي.

په افغانستان کې د ملګرو ملتونو مرستندویه پلاوي (پوناما) او د ملګرو ملتونو د بشري حقونو د دفتر ګډ رپورټ، کوم چې د افغان دولت د شکنجې د مخنیوي په پار د شکنجې ضد کنوانسیون د اختیاري پروتوکول د لومړۍ کلیزې په درشل کې خپور شو، "ښیي چې د شخړو اړوند نږدې دریمه برخه توقیفیانو سره ترسره شوو مرکو موثق او باوري معلومات څرګندوي چې دوی له شکنجې یا بد چلند سره مخ دي. دغه رپورټ کې د هېواد د ۲۸ ولایتونو په ۷۷ توقیف ځایونو کې له ۶۱۸ توقیفیانو سره مرکې شوي چې د ۲۰۱۷ کال د جنورۍ له لومړۍ نېټې څخه د ۲۰۱۸ کال د ډسمبر تر ۳۱ می پورې ترسره شويدي.

رپورټ د حکومت لخوا د شکنجې د له منځه وړلو په اړه د افغانستان ملي پلان په پلي کولو کې پرمختګ تاییدوي، او په ګوته کوي چې د هېواد په مختلفو امنیتي ادارو کې د شخړو اړوند توقیفیانو سره په بد چلني او شکنجې ورکولو کې کموالی ددې قانون د پلي کېدو څرګندې پایلې دي.

په ټولیز ډول، د افغان ملي دفاعي او امنیتي ځواکونو په توقیف ځایونو کې، د هغو توقیفیانو له جملې څخه چې مرکې ورسره شوي، ۳۲ سلنه توقیفیانو د شکنجې او بدچلند رپورټ ورکړی، په داسې حال کې چې د تیر ۲۰۱۵ کال د جنورۍ له لومړۍ څخه د ۲۰۱۶ کال د ډسمبر تر ۳۱ می پورې په ورته موده کې دا سلنه ۳۹ وه. یاده دي وي چې دا کمښت په ۲۰۱۸ کې ډیر په ګوته شوی. په ځانګړې توګه، د ملي امنیت په تاسیساتو کې د مرکه شویو کسانو د شکنجې او بدچلني مخنیوی په ۲۰۱۸ کال کې له ۲۹ سلني څخه ۱۹ سلني ته راښکته شوی. د شخړې اړوند بنديان چې د افغان ملي پولیسو لخوا نیول شويدي، د هغو کسانو تناسب چې د شکنجې یا بدچلند رپورټ ورکړی د تیر راپور ورکولو دورې په پرتله له ۴۵ سلني څخه ۳۱ سلني ته راټیټ شوی. ځوانان د بدچلند له زیات خطر سره مخ وو.

په داسې حال کې چې د قضیو په شمېر کې کمښت هڅونکی دی، رپورټ یادونه کوي چې "شکنجې یا ناوړه چلند کې د پام وړ کمښت ندی راغلی چې وښيي ترسره شوي اقدامات بسنه کوي." وهل ټکول د شکنجې او ناوړه چلند تر ټولو معموله بڼه ښودل شوې ده. ډیری توقیفیانو ویلي چې دوی ددې لپاره شکنجه یا ورسره بدچلند شوی ترڅو دوی اعتراف ته مجبور کړي او له اعتراف وروسته ورسره بدچلني دریدلي.

د توقیف ځایونو موقعیت ته په کتو، لوی توپيرونه شتون لري. په منځنۍ توګه، د افغان ملي پولیسو ۳۱ سلنه توقیف ځایونو څخه د شکنجې یا بدچلند رپورټ ورکړل شوی، په داسې حال کې چې په کندهار کې دملي پولیسو توقیف ځای کې د شکنجې د وحشیانه ډولونو، لکه خپکي کولو، برقي شاګونو، له تناسلي آلي څخه د راښکلو او د کوتي له چټ څخه د را خورندولو په ګډون ۷۷ سلنه د اندېښنې وړ شکنجې ادعاوي شوي دي.

پداسې حال کې چې رپورټ په کندهار او هرات کې د ملي امنیت توقیف ځایونو کې د پام وړ پرمختګونو څخه یادونه کوي، خو د کابل، خوست او سمنګان ولایت د ملي امنیت په توقیف ځایونو او د تروریزم ضد ملي امنیت په اداره کې د شخړو اړوند توقیفیانو سره چلند لا هم د اندېښنې وړ دی. رپورټ د غیرقانوني، خپل سري او ډله ییزو نیونو بیلګې هم په ګوته کړي، چې د ملي امنیت ځانګړو ځواکونو او د خوست د ساتنې ځواک لخوا ترسره شوي دي.

رپورټ همدا شان په پروان کې د افغان ملي اردو د توقیف ځای د نامناسب وضعیت، لکه د زیاتي ګني ګونې، د رڼا د کمښت، او یوازیتوب کې د توقیفیانو ساتلو او د کورنۍ له غړو سره د لیدلو او مدافع وکیل ته لږ لاسرسۍ په اړه اندېښنه ښودلې.

افغانستان لپاره د ملګرو ملتونو د سرمنشي ځانګړي استازي، تدامیچي یاماموتو وویل: "موږ د هغو اقداماتو هرکلی کوو چې د حکومت لخوا د تیرو دوو کلونو په موده کې د شکنجې او بد چلند د مخنیوی او په دې برخه کې د قضیو د څیړلو په موخه تر سره شوي. په هر صورت، لکه څرنگه چې زموږ راپور یې څرګندوي، د شخړو اړوند توقیف ځایونو کې د دې ناوړه کړنې د له منځه وړلو لپاره لا هم اوږده لاره پرته ده." نوموړي زیاته کړه: "د قانون حاکمیت او بشري حقونو ته درناوی د تلپاتې سولې لپاره د شرایطو برابرولو تر ټولو غوره لاره ده."

رپورټ په نورو برخو کې په سرغړونو او ننګونو ټینګار کوي، د دوی په منځ کې قضایي نظارت ته د شخړو اړوند د توقیف شویو کسانو پر حقونو محدودیت؛ د شکنجې د مخنیوي لپاره د قانوني مصونیتونو او نورو کلیدي طرز العملونو او قوانینو نه پلي کول (روغتیایي معاینات، وکیلانو ته لاسرسی، او داسې نور)؛ د محاکمې لپاره خورا محدودې مراجعې سره د مرتکبینو لپاره د حسابولې دوامداره نه شتون؛ او د اغیزمنې عدلي او اداري حل لارې د ترلاسه کولو لپاره د معتبره امکاناتو نشتوالی.

د ملګرو ملتونو د بشري حقونو عالي کمشنري، میشل باشلیټ وویل چې د رپورټ موندنې بڼې چې د شکنجې او ناوړه چلند پر وړاندې جوړې شوي پالیسي ګانې د شکنجې او بد چلند سره مبارزه کې اغیز لري - مګر کافي نه دي.

باشلیټ زیاته کړه: "یو کال وړاندې، په همدې ورځ، د افغانستان دولت د شکنجې د مخنیوي په پار د شکنجې ضد کنوانسیون د اختیاري پروتوکول د پلي کولو ژمنه وکړه."

"زه له حکومت څخه غواړم چې بیر ژر د مخنیوي یو ملي میکانیزم رامنځته کړي، تر څو له توقیفیانو سره د چلند خپلواکه او بی پرې څارنه یقینې شي. د څارنې یوه داسې مجوزه اداره، چې وکړای شي له توقیف ځایونو څخه ناڅاپي لیدنې وکړي او د هغه پوهاوي کچه لوړه کړي چې د بشري حقونو نړیوال قانون سره سم شکنجه او بد چلند ته ویل کېږي، او په بشپړ ډول د شکنجې د له منځه وړلو هدف ته د رسیدو لپاره اوږد مهاله کار وکړي."

دغه رپورټ د دولت ضد عناصرو لخوا د جګړې اړوند توقیفیانو د حالت او له هغوی سره د چلند په اړه بحث نه کوي.

بشپړ رپورټ، "د جګړې اړوند توقیفیانو سره چلند: د شکنجې د منځه وړلو په وړاندې د افغانستان د ملي پلان تطبیق" دلته د لاسرسي وړ دی:

<https://unama.unmissions.org/treatment-conflict-related-detainees-afghan-custody>

یوناما د افغانستان له خلکو او حکومت څخه سولې او ثبات ته د رسیدو لپاره ملاتړ کوي. د سیاسي ماموریت په توګه له خپل ماموریت سره سم، یوناما د شخړې مخنیوي او حل، د ونډې اخیستنې د زیاتیدو او ټولنیز یوالي او همدارنګه د سیمه ییزو همکاريو د پیاوړتیا ملاتړ کوي. دا ماموریت د اغیزمنې حکومتدارۍ ملاتړ کوي، ملي مالکیت او حساب ورکونکو بنسټونو ته چې بشري حقونو ته د درناوي پر بنسټ جوړ شوي، ملاتړ کوي. یوناما د استقلالیت، بی پرې والي او یوالي د اصل په پام کې نیولو سره د دیپلماتیکو اقداماتو په ګډون د شخړو د زیاتیدو او پراخیدو د مخنیوي په موخه، د ښه نیت چارې او نور کلیدي خدمتونه برابروي. دا ماموریت د افغانانو پرمختګ او بشري لومړیتوبونو لپاره نړیوالې مرستې همغږي کوي.